

De belangrijkste stap naar een verstandig beleid inzake de crisis in Syrië

12 december 2015

Speech van Maryam Rajavi op de conferentie: “ Verenigd tegen Islamitisch fundamentalisme en de rol van het Iraanse Verzet”.

Senator Lieberman, Dr. Vidal Quadras, beste vrienden,

Nogmaals zou ik u willen bedanken voor uw aanwezigheid en uw goede opmerkingen. Ik breng u de boodschappen van waardering over van de Camp Liberty bewoners, voor uw inspanningen Camp Liberty te beschermen en deze vrijheidsvechters te verdedigen. Zij danken u en andere personen die zich geschaard hebben aan de kant van het Iraanse volk. De boodschap van het Iraanse volk en het Verzet is de zekerheid van de vrijheid, die de grootste sleutel is voor de crisis in de regio. Het is de boodschap die we vandaag kunnen horen uit het hart van Teheran, in de woorden van dappere mannen en vrouwen, die de stem zijn van de Iraanse natie. De stem van politieke gevangenen, de stem van moeders van martelaren, de stem van de eerste Rector Magnificus van de Universiteit van Teheran na de antimonarchale revolutie, die iedereen oproept om “vrijheid te zoeken van de wieg tot het graf”. Deze stem van moed zal de muren van onderdrukking verpletteren. Ze zal de stilte en de passiviteit verbrijzelen die het religieuze fascisme heeft uitgewerkt. Het is een stem die opkomt voor de moeders van de martelaren en voor alle strijders die vechten voor vrijheid. Ja, onze natie heeft zich niet overgegeven en is niet stil. Onze natie gaf en geeft zich niet over aan het klerikale regime en zal op het einde de vrijheid verkrijgen. Ons warmste respect en groet aan al deze onzelfzuchtige mannen en vrouwen!

De tijd van verandering

Beste vrienden, de tragedie in Parijs op 13 november bleef niet binnen de Franse grenzen, maar deed de bel rinkelen over de hele wereld dat een nieuwe tijd gekomen is. Het terroristische voorval in Californië getuigde hiervan. Nu zijn Frankrijk en andere Westerse landen druk bezig met het versterken van nauwgezette veiligheidsmaatregelen en met het aannemen van strikte antiterreurwetgeving. Ik moet dan ook benadrukken dat, zolang de makers van het terrorisme in functie zijn in Syrië en in Irak, zulke verdedigingsmaatregelen (hoewel nodig) niet voldoende zullen zijn. De eerste stap om het doel te bereiken in deze strijd zou moeten zijn het uitschakelen van de dictatuur van Bashar al Assad en het beëindigen van een situatie die in feite de broedplaats is van terrorisme.

De grote frontlines in de regio

In feite zijn er twee frontlines tegenover elkaar opgesteld in de regio. Het Iraanse regime, de dictatuur van Assad, door Iran gesteunde militieën in Irak (die grote delen van Irak hebben bezet en die de onafhankelijkheid van Irak hebben gegijzeld), de Hezbollah van Libanon en de Houthi's in Jemen staan aan de ene kant. En Rusland heeft zich er recentelijk ook bij aangesloten uiteraard. Aan de andere kant van het front staan een groot aantal gematigde Syrische groepen, Soennieten en binnenlandse stammen van Irak tot Syrië en Turkije, en wat Arabische landen opgesteld.

Ondanks wat voorstelbare kleine verschillen met Assad en het Iraanse regime staat Daesh aan hun kant, want het heeft het grootste aantal gewonden veroorzaakt bij de gematigde Syrische oppositie. Het is een feit dat onder het bestuur vanuit Teheran Bashar al-Assad en Nuri al-Maliki geholpen hebben met de formatie en de verspreiding van Daesh, door de vrijlating van ongeveer 2500 gevangenen, onder wie een groot aantal leden en commandanten van al-Qaeda Irak. Daardoor heeft Assad niet enkel voordeel van Daesh, maar heeft hij ook een echte rol gespeeld bij de verspreiding ervan. Daarbij komt ook, dat alleen al het bestaan van Daesh voorkomen heeft dat de internationale gemeenschap volledig steun ging bieden aan de Syrische oppositie.

In deze omstandigheden heeft het bestaan van Daesh alles nog gecompliceerder gemaakt en heeft het gezorgd voor het ontstaan van verkeerd beleid. De minst schadelijke invloed is geweest het ontstaan van een situatie waarin de Westerse overheden een excuus kregen voor hun passiviteit. De terroristische daden van Daesh buiten Syrië hebben ook geholpen de aandacht af te leiden van de noodzaak Assad ten val te brengen. Dit is waarom Teheran en Damascus profiteren van de terreur van Daesh: omdat het de aandacht heeft weggeleid van Assad en zijn misdaden.

En nu is er geen dispuut op internationaal niveau over de noodzaak Daesh te vernietigen, maar de crux is nu dat men niet Daesh kan vernietigen zonder ze met wortel en tak uit te roeien. De wortels zijn Assad's dictatuur en de Mullah's in Teheran. Dat zijn de sponsors. Daarom herhaal ik dat de eerste stap om Daesh te bestrijden het afzetten van Assad moet zijn.

Real-Politik en het samenwerken met Assad

Nu lijdt de wereld onder een fout beleid, ingezet door het Westen. Sommigen pleiten schaamteloos voor samenwerking met het Iraanse regime en Assad onder de noemer van Real-Politik. Maar zo'n conclusie zou nog meer mogelijkheden bieden voor terrorisme. Ze proberen dit foute beleid te rechtvaardigen door te stellen dat om Daesh te bestrijden er grondtroepen nodig zijn, en de enige partijen die de macht hebben om grondtroepen aan te leveren, zouden Teheran en het Assad regime zijn. Deze verwachting is niets dan onzin, omdat ten eerste, ze niet zien dat het gevecht tegen en de vernietiging van Daesh ten voordele is van Iran en Assad, en ten tweede (zoals de ervaring van de laatste jaren heeft bewezen) omdat noch Assad's leger noch de IRGC de capaciteit hebben tot verandering in Syrië wat betreft hun macht of hun militaire slagkracht.

Even terzijde, een snelle blik op de gebeurtenissen van het afgelopen jaar laat zien dat het kamp van tirannie en genocide in Syrië – Assad, het Iraanse regime en Hezbollah – veel militaire en politieke tegenslagen heeft geleden door toedoen van krachten die Assad's nederlaag zoeken en dat ze nu in een neerwaartse lijn zitten.

Het Syrische moeras

Tezelfdertijd is de impasse van het klerikale regime een belangrijke graadmeter. Assad's neergang zou een grote slag zijn voor de Mullah's en zou het voortbestaan van hun regime bedreigen. Daarom moet het regime nu wel Assad blijven steunen en moet Teheran het aantal strijdkrachten in Syrië enorm opvoeren. Aan de andere kant is Syrië een moeras geworden voor het regime. In ieder geval honderd IRGC-commandanten zijn er gesneuveld de afgelopen maanden. Iedere dag worden er legereenheden naar Teheran gestuurd. De generaal van de Quds strijdmacht is gewond geraakt en zijn secondant was onder de gesneuvelden.

De weerslag van deze toestanden op Iran heeft het regime verzwakt en heeft het kwetsbaarder gemaakt dan ooit. Kort gezegd, het Iraanse regime is in het moeras gezakt, wat de reden is waarom ze hulp is gaan zoeken bij de Russen. Gezien deze toestand zal een gedecideerd beleid ten opzichte van de Mullah's en van Bashar al Assad echt effectiever zijn dan ooit tevoren het geval is geweest.

De strategie aan de kant van het regime en Assad.

De strategie van het front van tirannie en genocide, namelijk de Mullah's en hun bondgenoten, is gebaseerd op drie pijlers:

1. Onderdrukking van democratische en gematigde krachten om Syrië af te houden van een acceptabel alternatief. Dit beleid houdt ook de genocide op Soennieten in en desintegratie van eigen stammen, als ook de vernietiging van het Iraanse Verzet die een existentiële bedreiging vormen voor de mullah's. De barbaarse raketaanvallen op Camp Liberty vallen binnen de context van dit beleid.
2. Daesh handhaven en voordeel halen uit haar criminele daden om de publieke opinie af te leiden, om zo het vormen van consensus over hulp aan het Syrische volk voor het afzetten van Assad te voorkomen.

3. Een enorme propaganda op internationaal niveau door lobby van het Iraanse regime en van voorstanders van verzoeningspolitiek en zodoende inactiviteit veroorzaken met betrekking tot de Syrische tragedie; dit om te vermijden dat de Syrische bevolking wordt geholpen, met als resultaat dat Assad geaccepteerd wordt, voorlopig.

Aan de andere kant van het spectrum is de meest nodige stap in de richting van een goede strategie het uitschakelen van de Syrische dictator Assad. Hoewel hij in een zeer zwakke positie verkeert; maar zijn omverwerping zal de angel halen uit het regionale front van het Iraanse regime.

De juiste strategie

De juiste strategie in de voortdurende regionale crisis zou het steunen van het Vrije Syrische Leger en de antifundamentalistische Soennieten in Irak zijn. Dat zou ook het resolute verwijderen van de grootste destabiliserende kracht in de regio inhouden, dat is het klerikale regime, uit Syrië, Irak en alle andere landen in de regio. Als die inmenging van het regime in Teheran er niet zou zijn, dan zou noch Irak, noch Syrië in zo'n afschuwelijke toestand verkeren als vandaag het geval is. Daarbij gevoegd: een goede strategie heeft een volledige culturele strijd tegen het kwaadaardig fenomeen van het Islamitische fundamentalisme nodig. Ondanks ideologische verschillen tussen Sji-itische en Soennitische fundamentalisten blijft de bron van het fundamentalisme in Iran door de heerschappij van de mullah's. Het blote feit dat een fundamentalistisch regime aan de macht is in Teheran, en dat het Westen verzoeningspolitiek voert ten opzichte van dit regime, geeft het signaal af naar Soennitische fundamentalisten dat zij het Westen nederig kunnen houden als zij maar doorgaan met hun toevlucht nemen tot extremisme en terrorisme.

De werkelijkheid heeft ook herhaaldelijk laten zien dat de bemoeizucht van het regime in de regio, ook de genocide tegen de Soennieten door de terroristische milities van de Quds strijdkrachten in Irak, zeer zeker bijdraagt tot een vruchtbare bodem voor Daesh sympathieën bij de Soennieten.

De rol van de Moslims

Vandaag realiseren velen zich dat de strijd tegen extremisme, dat zich uit onder de vlag van Islam, het nodig maakt om een actieve rol daarin te gaan spelen als Moslims. Nu meer dan ooit tevoren. En zo wordt de noodzaak van een alternatief van beslissend belang. Maar zo'n alternatief moet niet louter een theoretische oplossing zijn. Het moet eerder rusten op een beweging die:

- Gelooft in een tolerante en democratische Islam;
- Heeft gevochten tegen de bron van het fundamentalisme en de prijs daarvoor heeft betaald;
- De capaciteit heeft om verandering te brengen in de samenleving.

Doordat ze deze eigenschappen heeft, in het bijzonder met voldoende sociale steun en met de competentie tot democratische verandering in Iran, is het Iraanse Verzet in staat gebleken tot het verslaan van het fundamentalisme in Iran zelf, zowel intellectueel als ideologisch. De democratische Islam, zoals de PMOI die tentoonspreidt, is diametraal tegengesteld ten opzichte van de fundamentalistische exegese van de Islam. De PMOI verwerpt alle vormen van godsdienstige dwang en beklemtoont vrijheid. De PMOI roept op tot scheiding tussen godsdienst en staat. Ze benadrukt gelijkheid tussen man en vrouw. Daarbij, gebaseerd op de Koran, gelooft de PMOI in de beweging tussen Islam en de Koran. Vanaf haar ontstaan is de PMOI tegen de Sharia, en ook tegen de middeleeuwse wetten van Vergelding.

Massoud Rajavi, de leider van het Iraanse verzet, heeft verklaard: "Het speciale aan de Islam waar wij in geloven, is, dat het democratisch is. Deze Islam erkent de rechten van andere religies, geloofsbelijdenissen en denkrichtingen en –scholen. We hebben dat niet zelf bedacht; het is opgekomen vanuit het algemeen denkraam dat de intellectuele diepgang beschreven door Mozes belichaamt, of door Jezus of Mohammed. En we kunnen dit duidelijk zien in de Koran, waar deze zegt: "Er is geen dwang in religie". Dat betekent dat de Islam niets heeft met ideeën die dwang

promoten. Deze Islam beschouwt het niveau van elk individu of sociale vooruitgang in proportie met de graad van vrijheid van anti-evolutionaire dwanggedachten en ketenen. De Koran zelf wil het hoogste niveau van respect voor degene die fatsoen en gerechtigheid voorstaat. En Islam, Christendom en Jodendom zijn niet gescheiden van elkaar. Wij zien Jezus ook als onze Profeet, en zien niet in dat Mozes een ander pad zou lopen dan Mohammed.”

Herinnering aan een ervaring

Sinds 1993 heeft het Iraanse Verzet gewaarschuwd tegen het fundamentalisme: “Islamitisch fundamentalisme: de nieuwe wereldwijde bedreiging”. We benadrukten dat het antwoord op Islamitisch fundamentalisme een democratische Islam is. Toen de dreiging van het fundamentalisme en de oplossing ervan duidelijker werden, in de nasleep van 9/11 2001, moest de wereld leren omgaan met de echte oorzaak van het probleem; naast alle beveiligings-, en militaire maatregelen had ze het Iraanse Verzet moeten steunen bij het ontwortelen van dit kwaadaardige fenomeen. Maar verdrietig genoeg gingen de Westerse regeringen in zee met juist de hoofdsponsor van het terrorisme en fundamentalisme in plaats van naast het Iraanse volk te gaan staan. En de catastrofale gevolgen van dit beleid achtervolgen ons tot op vandaag. Dit volstrekt foute beleid moet niet worden herhaald.

Daarom wil ik mijn opmerkingen beëindigen met het vertellen dat het antwoord op de uitdaging waarmee de wereld nu geconfronteerd wordt, gegeven kan worden in drie zinnen:

1. Er is een goed en omvattend beleid nodig dat ook de uitschakeling van Assad en zijn omgeving inhoudt;
2. De wereld moet aan de kant gaan staan van democratische Moslims om fundamentalisten te ontwapenen en hen de middelen te ontnemen die zij gebruiken voor populair religieus sentiment in hun voordeel;
3. Ze moet ook het recht van het Iraanse volk erkennen tot omverwerping van het Mullah-regime en het Verzet steunen voor regimeverandering en instelling van democratie.

Tot slot: het is van belang de PMOI leden in Camp Liberty te verdedigen, omdat zij de mensen binnen Iran inspireren in hun strijd om de vrijheid. Terzelfder tijd, hun doorzettingsvermogen geeft de motivatie aan de mensen in de regio om op te staan tegen de fundamentalisten en het kamp van de tirannen met hun genocide.

Ik dank u allen.